

stemmelse imellem sit Standpunkt den Gang i Halvfemserne og sit nuværende Standpunkt, han vilde søge at bringe Overensstemmelse til Veje ved at sige: Den Gang vare Militærudgifterne særlig høje, det var i Provisorietiden, da vare de oppe paa 25 Mill. Kr.

Forsvarsministeren har mange Gange i de senere Aar søgt at tilvejebringe Overensstemmelse mellem sin Fortid og sin Nutid. Jeg vil bestemt tilraade ham at lade disse Forsøg fare, da de ere umulige og haabløse, og da den højtærede Forsvarsminister ved disse Forsøg paa at bringe Overensstemmelse mellem Fortid og Nutid i hans Tilværelse bringer sig ind i et Næt af Selvmodsigelser, som han i Virkeligheden, heller ikke set fra sit nuværende Standpunkt, er tjent med. Han skulde meget hellere aabent sige: Ja, det sagde jeg den Gang, men nu siger jeg noget andet, det var Menneskeord, og Menneskeord ere forgængelige. Han skulde søge sin eneste Trøst i den Indskrift paa Marmorkirken, som han læser, naar han gaar hjem, og hvorom han fortæller os i sin Juleartikel, disse Ord: „Herrens Ord blive evindeligt“. Kun *de* blive; Menneskeord ere forgængelige, alt Kød er Hø, og saa Ministerens Ord den Gang i 1892, 93, 94; det var Ord, som blomstre i Dag for i Morgen at kastes i Ovnen. Saaledes skulde han stille sig, *det* vilde dog give en vis Aabenhed og Klarhed i hans Fremtræden; han vilde have fornægtet sit tidligere Standpunkt, men vilde dog have vedkendt sig denne sin Fornægtelse. Nu derimod søger han at tilsløre den ved allerede at tilsløre sin Fornægtelse af Kendsgerningerne. Det vil jeg bestemt fraraade ham, og jeg vil her tillade mig at vise, at Ministeren har fuldkommen Uret, naar han paaberaaber sig, at Militærudgifterne den Gang, han brugte denne Udtalelse, vare saa højt oppe.

Den Udtalelse af ham, som det ærede Medlem for Ringsted fremførte, faldt den 17. November 1892. Overfor denne Udtalelse kan Ministeren med en vis formel Ret sige, at da vare Militærudgifterne oppe paa 25 Mill. Kr. Men et Aar efter, den 10. December 1893, brugte den højtærede Forsvarsminister en ganske tilsvarende Udtalelse, og da vare Militærudgifterne meget lavere. Jeg har her et lille Batteri af Rigsdagstidender kørt op, hvis Ord alle sammen som de mest moderne Kanoner rette sig direkte mod den nuværende Forsvarsminister. Jeg skal naturligvis ikke trætte det høje Ting med paa

dette Tidspunkt af Forhandlingerne at fyre hele dette Batteri af; jeg skal kun nævne, om jeg saa maa sige, Kanonnumrene, saa kunne ærede Medlemmer selv se dem efter. Ja, det ærede Medlem for Ringsted anførte allerede et Par Taler, det var de meget bekendte, de snart ligefrem berømte Taler af 17. Januar 1895 og 17. Januar 1899; disse to syttende Januar-Taler, som nu ere kendte over det hele Land, og som neppe nogen politisk bevidst Medborger ikke kender. Men der er en Række andre Taler, som ere mindre bekendte, og som det derfor kan have sin Interesse at henlede ærede Medlemmers og Publikums Opmærksomhed paa. Det er den højtærede Forsvarsministers Udtalelser den 10. Oktober 1893, den 18. Januar 1894, den 15. Oktober 1895 og 23. Oktober 1897. Jeg skal kun gaa et Øjeblik ind paa den første Udtalelse af 10. Oktober 1893. Jeg tillod mig allerede i et Aftenmøde, da denne Sag var til 1ste Behandling, at fremdrage dette Citat, men den højtærede Forsvarsminister ønskede heller ikke den Gang at komme nærmere ind derpaa, og det forstaar jeg godt; thi det afkræfter ganske det Forsvar, han forsøgte i Gaar.

Den Gang udtalte nemlig den højtærede Forsvarsminister — det var altsaa den 10. Oktober 1893 —, at naar de daværende moderates Ordfører, Bojsen, havde talt om at spare 2 Millioner, var det altfor lidt, det kunde ikke for Alvor bringe de betrængte Næringsgrene her i Landet Hjælp. „Skal man bringe dem en virkelig Hjælp, som kan nytte noget, [saa maa der spares endnu mere, og der maa kunne spares paa vort Budget, navnlig Militærvæsenet. De Udgifter, vi have til Militærvæsenet, ere jo ganske enorme i Forhold til vore Skatteindtægter.“ Og hvilke vare disse Militærudgifter? Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte det kort efter. Han gør Militærudgifterne op paa §§ 22, 23 og 26 IV. og V., men føjer til, at man maa ogsaa tage andre Paragraffer med, og mellem dem § 19, hvor Indkvarteringen findes, § 17, hvor Pensionerne findes, og de andrage et ret betydeligt Beløb, § 26 VI., hvor Lønnings-tillægene findes, og § 20, hvor Udgifterne til Udskrivningsvæsenet ere opførte. Naar man tager alt dette med, naar man til en Sum af omtrent 21 Millioner Kr. Ærede Medlemmer bedes lægge Mærke til, at det var 21 Millioner Kr., ikke, som den ærede Minister sagde i Gaar, 25 Millioner Kr. Det var over for et samlet Militærbudget paa i alt 21 Millioner Kr., som Højre den